

Qarabağ toponimlərinin izi ilə

(əvvəli ötən sayımızda)

Folklor nümuneləri isə təsdiq edir ki, cənnət bağı mehz Azərbaycandadır - bunun təsdiqini Ə.Xaqanının əsərlərində aydın görmək olar:

Seadat qibləsi Savalan dağı,

Kamalda Kəbə tək qazanın şöhrət.

Lakin Kəbə yaşılı geyər, aq bürünər o,

Çünki eyham tutan geyər aq xələt

Ə.Xaqani bu beytlerində Kəbə dağının Baba dağı olmasına işaret edir. Bu dağ Həzərət baba dağı kimi da tanınır (Söhbət qədim kəbə olan Beytülətiqdən gedir. İndiki, müasir Kəbə isə Beytüləhəram kimi tanınır). Zərdüşt İranın qərbindən, yeni Azərbaycandan mühacir etmiş, iki il İran şahənsəhi, I Daranın ulu babaşı Gəstasible dənişq apardıqdan sonra öz dinini tanılmış və bu din o zamanki yeddi dövlətə, yetmiş iki xalqa onun vasitəsi ilə tanıdlmışdır. Buna görə də Ə.Xəqani haqlı olaraq Savalan dağını qovuşma Seadat dağı kimi vurğulayır. "Quran-Kərim"ə görə Nuh tufanının son nöqtəsi Cudi (Cudi - comərdlik, elçılıqlıq) dağı olmuşdur. Tufanda Nuh Allaha müraciət edərək deyir: "Rəbbim menim qayığımı sonar yerde, bərəketli yerde saxla. Rəbbi deyir elə da edəcəyəm" (Mümün surəsi, aya - 29). Bəli, bu dağ Baba dağıdır. Dünyanın en qədim zi-yarətgah məkanı, 4 km yüksəklikdə şeytanə daş atılan dağ. Ona görə Comərdlik dağıdır ki, yerli əhaliyə görə yeddi dəfə bu dağı ziyaret edən şəxs hacılıq qazanır. Dərbəndlilər isə deyir: "Baba dağı harada, kəbə və qiblə də oradadır". Qubalılar bu dağa Nuh baba, İsmayıllılar isə Nuh dağı kimi adlandırırlırlar. Bu dağın zirvəsindən demək olar ki, bütün Azərbaycan görünür. Qeyd etdiyimiz Qarabağ (Cənnət bağı) sanki onun ətəkləridir. Nuha (Şəki), Soltan Nuha (Qəbələ) onun ətrafindadir. Bayatılarda qeyd edildiyi kimi:

Çıxdım bal dağına,
Baxdım cənnət bağına,
Bənövşə calağ olub,
Qızılgül yarpağına.

Bəzi bayatılarda Kəpəz dağı kimi də vurğulanır. Bayatında vurğulanan Cənnət bağı məhz onun ətrafindakı meşələdir ki, bunlar da Qarabağ kimi vurğulanır. Prezidentimiz çox gözəl və düzgün olaraq vurğulayır ki, Qarabağ Azərbaycandır, Azərbaycan hem de qarabağlılar kimi zamanında dünya ölkələrində tanınmışdır. Novruz dastanında deyilir:

Her dağlardan uca Nuhun dağıdı,
Çahar ətrafi tamam cənnət bağıdı.

Folklor nümunələri tekrar araşdırılsa bu haqda çox fikirlərə rast gəlinər. Qarabağa bağlı çoxlu sayıda mahnılar vardır ki, bu mahnılarda Qarabağın nüva elementlərini özündə eks etdirir. Bu mahnılara istinad edək:

Qarabağın gecələri,
Banlamayan beçələri

Təbii ki, banlamayan beçələr ulduz sistemində, onların təmiz parılıtlarına işarədir ki, bunlar atəşpərestlərə, onların deyimlərinə bağlanan sözlər və ya fikirlərdir:

Qarabağın alçası,
Döşənibdir xalçası.

Azərbaycan peyğəmbərlərin məhrabıdır

Fəzlullah Naimi

Alça burada meyvə kimi başa düşünləməlidir. Al-Ali Nəbi, peyğəmbər ocağı kimi nəzərdə tutulmalıdır. Həmin ocaqlar, ziyyəratgahlardır ki, xalçalar döşənib, dini ayınlar, dervişlərin zikrleri səslənirdi. Qarabağda kilsələr gəldikdə, bunlar xristianlığa bağlı kilsələr deyil, zərdüşt məbədləri olub. O məbədlər ki, kökləri İsa peyğəmbərənən altı min əvvəle bağlanır. Fikrimizin tasdiqi üçün mənbələre istinad edək: Əflatunun (Platonun) "Alkibiad" kitabına yazılış izahları ve həsiyələr zərdüştün yaşadığı dövr Əflatunun vəfatından 6 min il əvvəl qeyd edilir. Diger mənbəyə əsasən, "Hepusun yazdığını görə Zərdüştlik Troya mühəribəsindən 5000 il əvvəl olmuşdur. Ə.Xaqani isə Zərdüştliyin mahiyyətini bir neçə beytlərində aydın şəkilde verir:

Zərdüştin əvvəlidir zər,

Zəra arxalanıb atəşpərestlər.

1) Zər - əkin, təkrar əkin, tarlaya toxum sepme.

2) Zər - 107 sm. (Yəni, taxıl 107 sm. hündürlükdən əkilib)

3) Düst, iki dişli (xiş nəzərdə tutulur). Bəzi mənbələrdə bu duş kimi qeyd edilir.

1) duş - sağma, sağım

2) duş - ciyin (taxıl, ciyindən asılan torbalardan əkilib)

Demək bu mənalara görə Zərdüşt ekinçi və ya sivilizasiyanın başlangıcı menasını verir. Ə.Xaqanının digər beytində isə başqa bir məna ortaya çıxır: Zərdüşt dini ilə maraqlansa peysər, Əlim ilə Zənd Əvəsta ayınları dirilər.

Demək, isadan, Əflatundan, Troya mühəribəsindən 5-6 min illar əvvəl Zərdüşt dini olub, həmin məbədlər Zərdüşt məbədləri olub. Xaç da onların dini nişanları olub. Həc bir ensiklopediyada xaçın mifoloji, felsefi eləmətler öz ekşini tapmayıb. İsaya bağlanan xaç İsa tərəfdarları Zərdüşt dinindən götürüb, özlərinin dini nişanı qəbul ediblər. Şamların yandırılmasının mənəbəyi isə Atəşgahə və onun tarixine bağlanır. Xaçın dini, mifoloji, felsefi menələri doğulma və ölmənin menələri kimi qəbul edilməlidir. "Novruz" dastanında, "Avesta"da qeyd edildiyi kimi:

1. Ma, Ataş, Xaki, Baddan xəlq ol - duq (doğulma)

2. Göt, yer, İnsan, heç - puç olma (axıret).

Xaçın mənəvi simvolları bunlardır. Bunlar da atəşpərestlərin halal mənəvi simvolu, fəlsəfəsidir. Qobustan qaya-larindakı Adəm və Həvvanın çizgili şəklində Həvvanın alnında xaç şəkli var ki, bu da özündə simvolları eks etdirir. Bütün bunların mahiyyəti xristianlıqdan min iller qabaq olmuşur. Sadəcə sovet tarixşünaslığı saxtalasdırmaqla xristianlığı öncə çıxarmışdır, Halbuki, Qarabağın Zərdüşt məbədlərində bunlar öz ekşini tapır:

Qarabağda bir dənəsən.

Tovuz kimi məstanəsən.

Tov - itaat, itaat etmə.

"Aləm cannətə dönsə, Yaddan çıxmaz Qarabağ". Yəni bütün bu məbədlərin kökü kilsə dediyimiz Zərdüşt məbədlərinə bağlanır.

1) Kils(e) - kireç daşı, əhəng.

2) Kils - kireç daşı növündən olan (daş, torpaq və s.) kilsə; kireç daşı isə əhəng tozunun birləşdiyi materiala deyilir. Mənəya gəldikdə kilsə materialından tikilən məbədə kilsə deyil ki, bunların xristianlıq nə aidiyyatı. Qarabağda Kiş kəndində, hamçinin Kəl-bəcərdə o zamanlar xristian olub ki, bunnular xristian kilsələri adı verilib? Xaç nişanı dönyanın ilk dini nişanı, vətəni Azərbaycan, tekanları isə Qarabağ məbədləri olmuşdur. Ermenilərin Qriqoryanı isə heç bir dini kitabda olmayıb, uydurma bir din xadimidir. Metis dövlətin, metis millətin, metis dinindən başqa bir şey deyildir. Onu da qeyd edim ki, T.Heyerdalın Qəbəleyə gəlisiindən bir neçə il sonra udinlər "Pasxa" bayramı keçirməyə başlıdlar. Ona qədər Nic kəndində pasxa bayramı keçirilməyib. Əksinə, orada Zərdüşt ənənəleri olmuşdur. Xaçın tarixini və doğulma mahiyyətini, Əsanın mövlədü (doğulması) ilə deyil, qılıncın tarixi ilə bağlamaq lazımdır. Ona görə ki, qılıncın simvolu xaçdır, nişanı isə doğulma və ölmədir. Xaç işarəsi eramızdan 6 min il əvvəl olmuşdur ki, bunlar da zərdüştlərə və onlara məxsus dini ayınlərə bağlı elementlərdir. Bütün bunları dahi şair Ə.Xaqani birçə misrasında böyük mənası ilə tarixin sehfələrinə töhfə etmişdir:

Dinin rəmzi qılıncdır, yaşıqların alını,

Gar tərcümə etse ağ hind-ərab dilini.

Əger bir şəxs şər desə, manım bu şərim kimi,

Padşahın qılıncı qoy onda kassın dilimi.

Bu baxımdan Koroğlunun qılıncı "misri" qılınc deyil, misli qılınc olmalıdır, yəni dinin rəmzi nişanı. Xaç qəbrin digər bir nüsxəsi Qobustanın qədim qışlaq qəbirlərində də vardır. Maraqlıdır ki, həmin xaçın kodlarını açıqdıqda məhz "Azer" və onun mifoloji görüntüləri öne çıxır (bax. Şakir Qabüssanının "Azərbaycan xalçalarının açılmamış sırları" kitabı). İkinci bir tərəfdən qeyd edilir ki, guya Əsanın həvariləri burada xristianlığı (tekallaklılığı) yayırdılar. Lakin Quranın Ərafə surəsi, aya - 137, Əmbiya surəsi, aya - 71 və s. ayalar təsdiq edir ki, dinlər qərbən şərqə gedib, şərqdən qərbə yox.

Şakir QABİSSANLI (Həmzəyev)